

[Hendriksen.]

Tale om, bundet i et bestemt Foretagende, og Forholdet tilmed er det, at Firmaets Chef og største Delen af dets Personale er bundet i Arbejdet med dette bestemte Foretagende. Det har været saaledes, at vi praktisk talt ikke har kunnet gaa ind i andre Forretninger af nævneværdig Betydning paa Grund af Arbejdet for „Isvirki“, et Arbejde, for hvilket vi har faaet et Vederlag, der knap og nap dækker de Omkostninger, der var forbundet med Arbejdet.

Den højtærede Statsminister oplyste i Gaar, at de samlede Udgifter ved denne Ekspedition havde beløbet sig til ca. 490 000 Kr., og det er rigtigt. Jeg kan oplyse ærede Medlemmer om, at 8 Dage efter at man havde betroet Ledelsen i mine Hænder, lavede jeg en Kalkule, og i denne Kalkule anslog jeg Udgifterne til 495 000 Kr., saa jeg har været ret heldig med mit Overslag. Samtidig anslog jeg Indtægterne til ca. 530 000 Kr., men Indtægterne har svigtet paa forskellige Punkter. Jeg havde, som nævnt, forudsolgt 8 000 Tønder. Indtægterne for disse 8 000 Tønder holdt naturligvis Stik. Endvidere solgte jeg 4 200 Tønder, en hel Ladning, til Sverige til en Mellemprijs. Ved Mellemprijs forstaar jeg en noget lavere Pris end den, til hvilken jeg forudsolgte de 8 000 Tønder, men en Pris, der er væsentligt højere end Dagsprisen. Jeg solgte straks, da Sildene kom frem, ca. 600 Tønder, ogsaa til en god Pris, og vi har i dette Øjeblik, som det ærede Medlem Hr. Krag oplyste — det ærede Medlem har jo faaet Oplysninger et eller andet Sted fra, jeg ved ikke, hvorfra — 6 500 Tønder usolgt. Jo, nu erindrer jeg, at det ærede Medlem formodentlig har sine Oplysninger fra de Udtalelser, den højtærede Statsminister fremsatte.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at Salgsmulighederne her i Danmark for dette Parti var meget ringe, han havde bragt i Erfaring, at man ikke kunde sælge dem, i hvert Fald maatte man kun sælge dem til samme Pris, som de 13 000 Tønder var solgt til. Hvad det ærede Medlem mente, ved jeg ikke; vi kan sælge disse 6 500 Tønder, naar og hvor vi vil, blot Køberne vil vise sig. Men det ærede Medlem Hr. Krag, der ved saa meget om denne Sag, burde ogsaa vide — i hvert Fald vilde den Kilde, hvorfra han ved dette med de 13 000 Tønder, kunne

oplyse ham derom —, at det ingeniunde er noget usædvanligt, at man i Oktober Maaned ikke kan sælge Sild.

Sagen er nemlig den, at Sildene hjemføres fra de islandske Farvande i August og September Maaned. Danske har i Aar deltaget for første Gang i større Stil i dette Fiskeri — forhaabentlig ikke for sidste Gang —, Nordmændene har et stort Sildefiskeri, Islænderne har deres, Nordmændene har langt over 100 Fartøjer deroppe og kommer hjem med Fangsten til Haugesund og Aalesund og disse forskellige Pladser. Nordmændenes Sild ligger paa det, vi forretningsmæssigt kalder „svage Hænder“, det vil sige, man skal sælge à tout prix, skal af med Sildene med det samme for at skaffe Penge til Betaling af Tønder og Salt og til Betaling af Fiskerne. Derfor maa de sælge deres Sild for enhver Pris.

Resultatet er derfor, at September og Oktober sædvanligvis er meget daarlige Maaneder at sælge i. Januar—Februar plejer at være bedre Maaneder. Og da nu Forholdet er det, at de 6 500 Tdr. ligger paa stærke Hænder — vi er ikke tvunget til at sælge —, nærer jeg ingen Frygt for, at vi ikke skal blive af med Sildene. Men jeg tør naturligvis ikke garantere for, at vi kan faa den Pris for dem som den, vi fik for de første 8 000 Tønder, i Betragtning af, at Salgspriserne i Øjeblikket ligger 40 til 50 pCt. under, hvad de laa paa paa det Tidspunkt, da Ekspeditionen blev startet.

Men jeg vil gerne nævne, at de Erfaringer, der er indhøstet paa denne Ekspedition, er ganske overordentlig betydningsfulde, og det har vist sig, at vi fra dansk Side udmærket godt kan gøre et Fremstød paa det store Havfiskeris Omraade. Vi har gjort dette Fremstød, og jeg vil i Modsetning til det ærede Medlem Hr. Krag, der i Gaar sagde, at dette Fremstød jo ikke var lykkedes, hævde, at det er lykkedes. Vi har vist, at vi baade havde Mandskab og Materiale til at gøre dette Arbejde. Vi udrustede med 20 000 Tønder for Øje, vi fiskede 19 300; der er altid en vis Tabsprocent, et vist Antal Tønder gaar itu o. s. v. Men Ekspeditionen er lykkedes, og den er det ogsaa derigennem, at vi har hjemført et Produkt, der staar paa Højde med det bedste, noget andet Lands Fiskeri har hjemført, fuldt paa Højde dermed.